

inde paa at omtale det Misforhold, der var til Stede mellem Indtægterne og Udgifterne ved Driften af disse. Jeg udførte den Gang en Beregning og paaviste, at saaledes som Statsskovene bleve drevne, give de ikke mere end neppe 2 Kr. pr. Td. Land i Indtægt. Jeg mener, det er alt for lidt. Paa det foreliggende Finanslovsforslag er der paa-regnet en noget større Indtægt, nemlig hen imod 3 Kr. pr. Td. Land, men ogsaa det er efter min Mening alt for lidt, selv om vi ogsaa tage Hensyn til, at Staten ejer nogle Plantager og mindre gode Skovstrækninger. Driften af Skovene maa alligevel kunne ordnes paa en saadan Maade, at de kunne give mere end 3 Kr.s Indtægt pr. Td. Land.

Jeg skal dog ikke i Dag komme ind paa en udførlig Omtale af, hvad jeg anser for Grunden til, at vi ikke faa nogen større Indtægt af disse Skove. For 3 Aar siden fremdrog jeg de uforholdsmæssig store Summer, der medgik til Opførelse af Bygninger for Embeds- og Bestillingsmænd, som ere ansatte ved Statsskovene, og der kunde ogsaa fra det foreliggende Lovforslag fremdrages lignende Eksempler, der til fulde vise, hvor vanskeligt det er at komme ind paa den Sparsommelighed, som den højtærede Finansminister — og fuldstændig med Rette — udtalte, vi burde komme ind paa; men hvis der ikke kan indføres Ændringer med Hensyn til Driften af disse Skove, saa at de kunne give en større Indtægt, kunde jeg fristes til at henstille til den højtærede Landbrugsminister, om der ikke var Grund til, naar Lejlighed gives, at bortsælge Strækninger af dem. Jeg kan ikke indse, at Staten har nogen Interesse af at beholde disse Skove, som den ikke har nogen Indtægt af. Vi have jo ogsaa før været inde paa at sælge af Statens Skovdistrikter. I Ejør solgte vi 42 Tdr. Land til Silkeborg Kommune for en Pris af 15,000 Kr., altsaa henved 400 Kr. pr. Td. Land. Det vil sige det samme som, at hvis vi kunde faa solgt samtlige vore Statsskove for en lignende Pris, vilde vi ikke have behøvet at optage det ny Statslaan, idet vi da vilde have faaet en Indtægt af omtrent 40 Mill. Kr. Forrige Aar solgte vi endogsaa 15 Tdr. Land til samme By for en meget højere Pris, nemlig 35,000 Kr., altsaa over 3,000 Kr. pr. Td. Land, men det var ogsaa beliggende lige op til Byen, saaledes at Beboerne ønskede denne Skovstrækning til Lystanlæg. Men selv om vi kun kunne faa et Hundrede Kroner pr. Td. Land, vilde Staten jo staa sig godt ved den For-

retning, og man skulde jo ikke synes, at det vilde være vanskeligt at opnaa et saadant Bud for en Td. Land bevokset med Træer.

Jeg kunde ogsaa have Lyst til at omtale nogle af Udgiftposterne, saaledes den Sum, der staaar anført paa § 18. Paa denne ønsker Landbrugsministeren bevilget 2,844,000 Kr. med et rundt Tal. Til Efterretning for de ikke agrariske Medlemmer af Tinget vil jeg dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at langt fra hele denne Sum kommer det danske Landbrug til gode. Der skal nemlig først fradrages store Summer til Skovplantningens Fremme, til Veterinærvesen, til Veterinær- og Landbohøjskolen, til Sandflugtens Dæmpning, til Smør- og Margarinekontrol, til Fiskeri, til Matrikulvæsenet, Redningsvæsenet samt til Ministeriets Embedsmænd, og fradrage vi de Summer, der medgaa hertil, viser det sig, at den største Halvdel af førnævnte Sum er forsvunden. Og hvis vi saa ville undersøge, hvad den mindre Halvdel benyttes til, viser det sig, at et meget stort Beløb deraf medgaar til Lønninger af de utallige Assistent- og Konsulenter som ere ansatte til de mest forskelligartede Formaal. Jeg var i Forfjor inde paa en udførlig Omtale af denne Institution, og jeg skal derfor ikke komme videre ind derpaa i Aar, men skal kun sige, at det neppe er stemmende med Sparsommeligheden i Statshusholdningen, naar Udgifterne til disse Konsulenter stige Aar for Aar.

Der er derimod en anden Post paa § 18, jeg kunde ønske forhøjet og forhøjet betydeligt. Det er den, der angaar kortvarige Land- og Havebrugs-kursus for Husmænd. Som omtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), bevilges der dertil et Beløb af 2,000 Kr. Det kan godt være, at der hidtil ikke har været Brug for mere, og det viser sig i alt Fald af det sidste Statsregnskab, at ikke en Gang hele dette Beløb er anvendt. Men naar det er saaledes, er Grunden dertil sikkert den, at Husmændene mangle Kendskabet til, at de kunne faa Understøttelse til at komme paa saadanne Kursus. I det hele taget mener jeg, at der er nogen Uklarhed og Usikkerhed ved Ydelsen af de Bevillinger, der hidtil ere ydede. Det har jo været saaledes, at Bevillingen er ydet gennem de forskellige Landboforeninger, der ville tage sig af Sagen, idet de have faaet lige saa meget refunderet af Statskassen, som de selv yde af deres